

Casa Pau Barrabeig

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Anselm Clavé, 23 - c/ Pere Jou, 11

Coordenades:

Latitud: 41.23054
Longitud: 1.79392
UTM Est (X): 398920
UTM Nord (Y): 4565051

Classificació

Número de fitxa: 08270-433
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Noucentisme Contemporani
Segle: XX
Any: 1926
Autoria de l'element: Josep Mª Martino Arroyo (1881-1957)
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: El Pla Especial considera obligatori conservar el volum edificat, les façanes i l'espai lliure de la parcel·la.
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 433. 2006
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 62201CF9695N
Autoria de la fitxa: Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa: dl., 03/07/2006 - 02:00

Descripció

Edifici aïllat estructurat en alçat en planta baixa i un pis, amb una coberta de teules formant quatre vessants, inserit en una parcel·la irregular formada per la confluència dels carrers de l'Escultor Pere Jou i del d'Anselm Clavé.

Consta de només un sol volum rectangular, assentat sobre un sòcol format per sis filades de carreus de pedra regulars desbastades, el qual sobresurt lleugerament de la línia de façana. Totes les obertures de la planta baixa i primera, llevat de les dues portes d'accés a l'interior, són senzilles, amb brancals i llindes rectes sense cap tipus de decoració remarcable, llevat dels ampits de les finestres (probablement de pedra monolítica) que sobresurten lleugerament de la línia de façana. Les dues portes d'accés a l'interior disposen de llindes en forma d'arc de mig punt, llindes que adopten la forma de faixa simple, lleugerament motllurada, feta d'arrebossat senzill que sobresurt lleugerament de la línia de revestiment de façana. Hi destaca un ample balcó, amb una estreta llosa de pedra decorada amb dues cartel·les amb forma de volutes. La barana del balcó és de ferro de forja, amb reganyols verticals decoratius i barrots de secció circular que combinen amb d'altres d'helicoïdals, molt típics en les baranes dels balcons en els edificis construïts a partir del segle XVII. Les úniques obertures que disposen d'un tractament decoratiu diferenciat són aquelles que se situen sobre les dues portes rematades per arcs de mig punt. Dites obertures estan emmarcades per una faixa d'arrebossat (que sobresurt lleugerament de la línia de façana) que imita carreus de pedra als brancals i a les llindes.

El revestiment de la façana està fet a base d'un arrebossat rústic (rugós) llevat de les quatre cantoneres, on es disposa d'un revestiment que imita grans carreus de pedra fent cantonera. Sota mateix del ràfec de la teulada se situa una faixa d'arrebossat que uneix les cantoneres, tot emmarcant cadascuna de les quatre façanes de l'edifici. Finalment, destaquen els ràfecs de les teulades, fets a base de diverses filades de maó combinades amb teules. La filada inferior imita tot un seguit de permòdols decoratius.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció II. La finca està catalogada com una construcció de tipus C. L'edifici també és conegut com La sínia del gall.

Història

Pau Barrabeig i Bertran (Sitges, 1880-1941) és un dels anomenats "americanos" o sitgetans que van emigrar a les colònies espanyoles amb la intenció de fer fortuna amb les finances i els negocis mercantils. S'establí a Mayagüez (Puerto Rico) i a Guantànamo (Cuba), on fundà la casa comercial "Mola i Barrabeig" i la "Compañía Licorera de Guantànamo"; era propietari també de diversos "ingenios" o factories productores de sucre de canya. A la seva tornada a Sitges, assolí una gran representativitat social, arribant a desenvolupar el càrrec d'alcalde i a ésser anomenat fill predilecte de la vila.

L'autor de l'edifici, l'arquitecte Josep Mª Martino i Arroyo (1881-1957), és un dels arquitectes que més ha treballat a Sitges, destacant en la seva producció nombroses cases unifamiliars aïllades de la urbanització de Terramar, així com edificis entre mitgeres. Cal mencionar especialment els projectes de l'edifici de Correus, l'Escorxador i l'ampliació del Casino Prado. Se'l considera un dels màxims exponents de l'arquitectura noucentista sitgetana.

Bibliografia

DDAA (1990) "Americanos. Indianos. Arquitectura i urbanisme al Garraf, Penedès i Tarragonès (Baix Gaià). Segles XVIII-XX". Vilanova i la Geltrú.

